

Re-gratieverordening WWB, IOAW, IOAZ 2008

De raad van de gemeente Deventer;

gelet op artikel 147, eerste lid, van de Gemeentewet, de artikelen 7 en 8 en 10, tweede lid, van de Wet werk en bijstand, de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers en de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen werknemers,

gelet op de EG-verordening Werkgelegenheidssteun (nr. 2204/2002, Pb EG 2002, L 337/3) en de EG-verordening de minimissteun (nr. 69/2001, Pb EG 2001, L 10/30), alsmede de Beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke reïntegratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand (Verzamelcirculaire SZW, april 2004),

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. uitkeringsgerechtigden: personen met een uitkering ingevolge de Wet Werk en Bijstand, de IOAW of de IOAZ;
- b. Anw-ers: personen met een uitkering ingevolge de Algemene nabestaandenwet die ingeschreven zijn bij het CWI;
- c. Nuggers: personen als bedoeld in de WWB, artikel 6 onder a;
- d. voorziening: een voorziening bedoeld in artikel 7 eerste lid onder a van de wet, deze verordening en het beleidsplan als bedoeld in artikel 3 eerste lid;
- e. de wet: de Wet werk en bijstand;
- f. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- g. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- h. het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer;
- i. de gemeenteraad: de gemeenteraad van de gemeente Deventer;
- j. werknemers in gesubsidieerde arbeid: personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet;
- k. langdurige werkloze: een ieder die langer dan 1 jaar is aangewezen op een uitkering krachtens de WWB;
- l. belanghebbende: een persoon die behoort tot de doelgroep en die aanspraak maakt op ondersteuning of aan wie ondersteuning wordt geboden

Artikel 2. Opdracht aan burgemeester en wethouders

1. Het college biedt ondersteuning aan de belanghebbende bij zijn arbeidsinschakeling
2. Het college zorgt voor een voldoende gevarieerd aanbod van re-integratie-instrumenten. Het college houdt daarbij rekening met de aard en omvang van door het college te bepalen doelgroepen en de voorzieningen die het meest geschikt zijn voor de leden van die doelgroepen.
3. Het college kan bij het bepalen van het aanbod aan voorzieningen prioriteiten stellen in verband met de financiële mogelijkheden en in verband met maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen.
4. Het college bevordert de beschikbaarheid van voorzieningen voor de opvang van kinderen jonger dan 12 jaar voor belanghebbende, voor zover die opvang nodig is voor het volgen van een traject of voor deelname aan een voorziening, of voor het bereiken van het doel van de door of namens het college geboden ondersteuning.
5. Het college geeft geen volledige vrijstelling van de arbeidsverplichting daar er voor ieder individu wel op enigerlei wijze ondersteuning geboden kan worden richting arbeid dan wel zorg.
6. Anders dan hetgeen in artikel 5 aangegeven wordt kan er slechts op grond van artikel 14 (dringende redenen) volledige vrijstelling gegeven worden voor ten hoogste een jaar.

Artikel 3. Beleidsplan

1. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening eens per 2 jaar een beleidsplan vast en brengt deze ter kennis van de gemeenteraad.
2. Dit plan omvat in elk geval
 - a. een omschrijving van het beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen en de prioritering binnen en tussen die groepen, waarbij een evenwichtige aanpak als uitgangspunt wordt genomen;
 - b. een omschrijving van de verschillende voorzieningen;
3. Het college zendt eenmaal per jaar aan de gemeenteraad een verslag over de effecten van het beleid.
4. Het conceptbeleidsplan wordt vooraf besproken met de gemeenteraad.

Hoofdstuk 2 : Ondersteuning

Artikel 4. - Doel van de ondersteuning

Het college biedt aan een belanghebbende ondersteuning bij het verwerven van algemeen geaccepteerde arbeid, als mede voor zolang dat doel nog niet bereikbaar is, bij zelfstandige maatschappelijke participatie.

Artikel 5 - Vorm van de ondersteuning

1. Het college stelt op grond van initiatief van het college zelf of op initiatief van belanghebbende voorzieningen beschikbaar die de arbeidsinschakeling beogen en bevorderen.
2. Het college kan een voorziening beëindigen:
 1. indien de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikel 9 van de wet niet nakomt;
 2. indien de persoon die deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet;
 3. indien de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening;
 4. indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een voorspoedige arbeidsinschakeling.
3. De keuze voor een voorziening wordt afgestemd op de beschikbaarheid van voorzieningen als mede de mate waarin de voorziening adequaat en toereikend is voor het doel dat beoogd wordt.
4. Voorzieningen worden alleen ingezet als zonder die inzet het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid niet mogelijk is.
5. Bij uitvoeringsbesluit kan het college, met inachtneming van hetgeen in het beleidsplan ingevolge artikel 3 van deze verordening is bepaald, nadere regels stellen met betrekking tot voorzieningen. Deze regels kunnen in ieder geval betrekking hebben op:
 1. De voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden;
 2. De weigeringsgronden bij het aanbieden van voorzieningen;
 3. De intrekking of wijziging van de subsidieverlening of –vaststelling;
 4. De betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten;
 5. Het vragen van een eigen bijdrage
 6. Overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

Artikel 6 - Verplichtingen

1. Een belanghebbende die door het college een voorziening wordt aangeboden is verplicht hiervan gebruik te maken.
2. De belanghebbende die deelneemt aan een voorziening is gehouden aan de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, de wet Structuur Uitvoering Werk en Inkomen, deze verordening alsmede aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden.
3. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid, dan kan het college de uitkering verlagen conform hetgeen hierover is bepaald in de Afstemmingsverordening WWB 2008.
4. Indien de persoon, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, die gebruik maakt van een voorziening, niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid, kan het college de kosten van de voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen.
5. Naast verplichtingen zijn er ook rechten, zoals het klachtrecht, het bezwaar- en beroepsrecht, recht op inzage en het recht op een second opinion met formele status.

Artikel 7 - Beperkingen

1. Geen recht op ondersteuning bestaat indien sprake is van een voorliggende voorziening welke naar mening van burgemeester en wethouders in voldoende mate bijdraagt aan de re-integratie van de belanghebbende.
2. Geen recht op ondersteuning bestaat indien het netto-inkomen van het huishouden waartoe de belanghebbende behoort hoger is dan 130% van het netto wettelijk minimumloon.
3. Het college kan van degene als bedoeld in artikel 1, lid 2 sub e en sub f een bijdrage in de kosten van de voorziening verlangen.

Hoofdstuk 3: Voorzieningen

Artikel 8. Algemene bepalingen over voorzieningen

In het beleidsplan als bedoeld in artikel 3 wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden.

Artikel 9. Loonkostensubsidies

1. Het college kan subsidie verstrekken aan werkgevers die met een persoon bedoeld in artikel 1 lid a, b en c een arbeidsovereenkomst sluiten gericht op arbeidsinschakeling dan wel participatie.
2. Het college stelt nadere regels ten aanzien van de duur van de subsidie, de hoogte, en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden.
3. Op de subsidies bedoeld in dit artikel is de Algemene subsidieverordening van toepassing.

Artikel 10. Inkomstenvrijlating

1. De uitkeringsgerechtigde heeft recht op vrijlating van inkomsten als bedoeld in artikel 31 lid 2 sub o van de wet wanneer:
 1. Aan het recht op uitkering van de uitkeringsgerechtigde de arbeidsverplichting ingevolge artikel 9 lid 1 van de wet is verbonden, én;
 2. De inkomsten van de uitkeringsgerechtigde niet meer bedragen dan de voor hem van toepassing zijnde uitkeringsnorm, én;
 3. De uitkeringsgerechtigde valt onder de voorwaarde van een langdurige werkloze waarbij er eerst sprake is van inkomsten uit arbeid nadat de uitkeringsgerechtigde minimaal een jaar voorafgaand aan de inkomstenvrijlating geen (parttime)inkomsten uit arbeid heeft genoten.
2. Wanneer de uitkeringsgerechtigde uitstroomt uit de bijstand en nadien weer een beroep doet op een WWB uitkering geldt een herleving van het recht op inkomstenvrijlating eerst na een periode van twee jaar gerekend vanaf de laatste datum waarin voor het laatst de inkomstenvrijlating is toegekend.
3. De aanvraag om een inkomstenvrijlating dient te geschieden binnen 1 jaar gerekend vanaf de dag dat de eerste (parttime) inkomsten uit arbeid genoten worden.

Artikel 11. Uitstroompremie

1. Het college kan aan een langdurig werkloze bijstandsgerechtigde een premie toekennen.
2. De in het eerste lid bedoelde premie wordt op aanvraag verstrekt wanneer betrokkene algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt en hij daardoor niet langer is aangewezen op een bijstandsuitkering.
3. De uitstroompremie wordt op aanvraag verstrekt en wordt betaald wanneer de persoon gedurende 9 maanden volledig is uitgestroomd.
4. De aanvraag voor een uitstroompremie dient te geschieden binnen 1 jaar na de datum van beëindiging van de WWB uitkering
5. Het college stelt nadere regels over de hoogtes van de premies vast.

Artikel 12. Activeringspremie

1. Het college kan aan een bijstandsgerechtigde die parttime werkzaam is binnen de WSW een activeringspremie toekennen.
2. Deze premie is gelijk aan de einde jaarsuitkering die binnen de WSW is verstrekt.
3. De activeringspremie wordt op aanvraag verstrekt
4. De aanvraag voor een activeringspremie dient te geschieden binnen 1 jaar na de datum van ontvangst eindejaarsuitkering.
5. Daarnaast kan het college ook andere activeringspremies verstrekken. Daartoe kan het college nadere regels opstellen.

Artikel 13. Andere vergoedingen

Het college kan een vergoeding verstrekken voor kosten die noodzakelijkerwijs gemaakt zijn in het kader van de arbeidsinschakeling.

Hoofdstuk 4: Nadere bepalingen

Artikel 14. Uitbesteding

Het college kan de uitvoering van de voorzieningen ingevolge deze verordening opdragen aan een private rechtspersoon.

Artikel 15. Beleid

Het college kan ten behoeve van de uitvoering van deze verordening nadere regels vaststellen.

Artikel 16. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 17 Citeertitel en inwerkingtreden

1. Deze verordening wordt aangehaald als Re-integratieverordening Wet Werk en Bijstand 2008 en treedt in werking met ingang van 1 juli 2008.
2. De Toeslagenverordening Wet Werk en Bijstand 2004, vastgesteld op 26 april 2004, wordt ingetrokken op het moment van inwerkingtreding van deze verordening.

Toelichting bij de verordening

1 Algemeen

Deze verordening regelt de ondersteuning die burgemeester en wethouders bieden bij de arbeidsinschakeling van werklozen die horen tot de doelgroep. De opdracht om die ondersteuning te bieden is geregeld in artikel 7 van de Wet werk en bijstand (WWB). Artikel 8 WWB schrijft voor een verordening vast te stellen waarin deze ondersteuning nader vorm wordt gegeven.

De re-integratieverordening is onderdeel van een stelsel waarin de rechten en plichten van belanghebbenden ingevolge de WWB worden geregeld. De re-integratieverordening en de afstemmingsverordening zijn nauw met elkaar verbonden. Immers, aan de plicht tot meewerken aan een traject kunnen sancties worden verbonden die gevolgen hebben voor de hoogte van de uitkering.

2 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2. Opdracht aan het college

De WWB geeft aan het college de verantwoordelijkheid voor het bieden van ondersteuning. Hoewel belanghebbenden aanspraak kunnen maken op ondersteuning, is er geen afdwingbaar recht op voorzieningen. Het is aan het college om zorg te dragen voor een voldoende (gevarieerd) aanbod van voorzieningen, waarbij zij te maken hebben met beperkte financiële middelen, terwijl de vraag naar ondersteuning afhankelijk is van een veelheid aan sociaal-economische factoren.

Het college is echter wel van mening dat er voor ieder individu wel op enigerlei wijze ondersteuning geboden kan worden richting arbeid dan wel zorg. Zij wil dan ook niet op voorhand categorieën van personen uitsluiten van deze ondersteuning en zal dan ook niet op voorhand een volledige vrijstelling van de arbeidsplichting geven.

Overigens geldt binnen de WWB dat iedereen in aanvang een arbeidsverplichting heeft en dat het verlenen van categoriale ontheffingen van de arbeidsverplichtingen niet meer mogelijk. Het verlenen van vrijstellingen is maatwerk: Er zal in elk individueel geval beoordeeld moeten worden of er sprake is van zodanige (veelal meerdere) dringende redenen op grond waarvan een gehele ontheffing van de arbeidsverplichting kan worden verleend. Daarbij is deze vrijstelling ook van bepaalde duur. Binnen een jaar zal moeten worden beoordeeld of de dringende redenen nog steeds aanwezig zijn.

Artikel 3. Beleidsplan

De WWB vraagt aan de gemeenteraad om het re-integratiebeleid in een verordening vast te leggen. Hier is gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van beleidsplannen en uitvoeringsbesluiten.

Het eerste lid geeft aan dat het college, ter uitvoering van de verordening, elke twee jaar een re-integratiebeleidsplan opstelt. Daarnaast is er de mogelijkheid op met deelplannen te werken. Om ook de gemeenteraad een actieve rol te geven is bepaald dat het college dit plan vooraf besproken wordt met de gemeenteraad.

In het tweede lid is geregeld welke onderwerpen in ieder geval in het beleidsplan aan de orde dienen te komen: deze vloeien rechtstreeks voort uit de wet. Het staat de gemeente vrij daar andere onderdelen aan toe te voegen.

Het derde lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. De WWB geeft aan dat het college elk jaar een voorlopig en een definitief verslag over de uitvoering (VODU) naar het rijk zendt. Deze verslagen dienen gepaard te gaan van een verklaring van de gemeenteraad. Daarom is ervoor gekozen expliciet op te nemen dat er een verantwoordingsverslag aan de raad moet worden gezonden.

Artikel 4. Doel van de ondersteuning

Het doel van de ondersteuning, zoals op verschillende plaatsen in deze verordening vastgelegd, is het verwerven van algemeen geaccepteerde arbeid of, voor zolang dat doel niet bereikbaar is, zelfstandige maatschappelijke participatie.

Onder zelfstandige maatschappelijke participatie kunnen activiteiten verstaan worden als vrijwilligerswerk, mantelzorg of deelname aan activiteiten in wijk of buurt. Door middel van zelfstandige maatschappelijke activiteiten moeten ervaringen en vaardigheden kunnen worden opgedaan, die bijdragen aan het realiseren van het uiteindelijke doel van de ondersteuning om algemeen geaccepteerde arbeid te verwerven.

Artikel 5. Vorm van de ondersteuning

Ondersteuning hoeft niet altijd te bestaan uit een door derden uitgevoerde diagnose, gevolgd door een vastgesteld traject met één of meerdere voorzieningen. Als dat kan, kan worden volstaan met advies of doorverwijzing naar andere instanties. Voorzieningen worden alleen ingezet als zonder die inzet het verwerven van algemeen geaccepteerde arbeid niet mogelijk is. Bovendien worden de voorzieningen alleen ingezet als aan de hand van onderzoek is gebleken dat door de inzet van die voorzieningen het vinden van algemeen geaccepteerde arbeid binnen overzienbare tijd mogelijk wordt.

Gesubsidieerde arbeid (banen waarvoor uit het oogpunt van beoogde arbeidsinschakeling van werklozen en/of werkzoekenden subsidie wordt verstrekt) wordt op grond van de WWB gezien als vorm van algemeen geaccepteerde arbeid, met dien verstande dat gesubsidieerde arbeid in beginsel geen einddoel kan zijn.

Re-integratie moet gericht zijn op de kortste weg naar duurzame arbeid. Daarmee wordt niet alleen de tijd tussen de inzet van het instrument en de werkaanvaarding bedoeld, maar ook de inspanningen die het kost om dat doel te bereiken (een snelle en adequate inzet van middelen).

Alleen voor zolang arbeidsinschakeling binnen afzienbare tijd niet tot de mogelijkheden behoort, kan zelfstandige maatschappelijke participatie een (tussen)doel van de inzet van voorzieningen zijn. Ook in dat geval geldt dat de voorziening beschikbaar moet zijn en dat het adequaat en toereikend moet zijn voor het beoogde doel: zelfstandige maatschappelijke participatie als zodanig kan nooit het einddoel van inzet van deze voorziening zijn; de voorziening wordt ingezet in zoverre er geen meer adequate voorzieningen zijn en de voorziening zelf erop is ingericht om de belanghebbende te motiveren, te stimuleren en te ontwikkelen richting herstel van economische zelfstandigheid middels betaald werk. De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van het traject ligt bij burgemeester en wethouders, die immers ook verantwoordelijk zijn voor de effectieve en doelgerichte inzet van schaarse middelen. Binnen de grenzen van de traject-verantwoordelijkheid wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen en behoeften van de belanghebbende. Voor het slagen van het traject is de motivatie van de belanghebbende van groot belang. Bovendien wordt, voordat tot het traject wordt besloten, de inhoud van het traject besproken met de belanghebbende, waarna het trajectplan door beide partijen ondertekend wordt.

In de raadsvergadering van 29 maart 2004, bekrachtigd in de raadsvergadering van 26 april 2004, is een amendement aangenomen dat strekt tot wijziging van artikel 5 lid 1 van "Het college stelt voorzieningen beschikbaar die de arbeidsinschakeling bevorderen en beogen" naar "Het college stelt op grond van initiatief van het college zelf of op initiatief van

belanghebbende voorzieningen beschikbaar die de arbeidsinschakeling beogen en bevorderen". De toelichting bij dit amendement luidt: "Het recht op inbreng van eigen initiatief is vastgelegd in de aanhef, zoals aangegeven in het wijzigingsvoorstel d.d. 23 maart 2004. Het bieden van voorzieningen op basis van dit eigen initiatief is een logisch daaruit volgende stap. Door de toevoeging op deze plek is tevens vastgelegd dat ook voorzieningen op basis van eigen initiatief slechts beschikbaar gesteld worden indien zij arbeidsinschakeling beogen en bevorderen".

Artikel 6. Verplichtingen

Deelname aan re-integratie is niet vrijblijvend. Bijstandsgerechtigden zijn reeds door het ontvangen van een uitkering aan bepaalde verplichtingen gehouden. Voor diegenen zonder uitkering moeten voorwaarden aan het re-integratietraject gekoppeld worden. Deze gelden vanzelfsprekend ook voor de bijstandsgerechtigden. Het niet nakomen van de verplichtingen geeft de mogelijkheid om een traject af te breken of gevraagde ondersteuning te weigeren, bijvoorbeeld als iemand niet mee wil werken aan een onderzoek. Ook is denkbaar dat gemaakte kosten van de belanghebbende worden teruggevorderd, als door verwijtbaar handelen een traject niet tot het gewenste resultaat leidt. Om die mogelijkheid open te houden is het wenselijk dat de belangrijkste voorwaarden voor het behalen van succes als verplichting zijn opgenomen.

Uiteraard is er sprake van een balans tussen verplichtingen en rechten. Zo heeft de belanghebbende naast de aanspraak op ondersteuning ook een aantal procedurele waarborgen: het klachtrecht, het bezwaar- en beroepsrecht en het recht op inzage en zonodige correctie van het dossier zijn daarvan enkele voorbeelden.

Op basis van de behandeling van de verordening 2004 in de gemeenteraad, is tengevolge van een aangenomen amendement lid 5 aan het artikel toegevoegd. De toelichting in het betreffende amendement luidt als volgt: "Er zijn tal van mogelijkheden om een second opinion te krijgen, zoals bijvoorbeeld bij de Cliëntenraad, maar deze hebben geen formele status. De Bezwaar- of beroepsprocedure toetst alleen de procedurele correctheid, een inhoudelijke beoordeling hoort daar niet bij, maar is wel wenselijk".

Artikel 7. Beperkingen

De hoogte van de eigen bijdrage voor een Nugger of Anw'er kan in een nadere beleidsregel worden vastgelegd. Hierbij kan aansluiting worden gezocht bij het in 2002 door de gemeenteraad vastgestelde beleidsplan NUG'ers, waarin een inkomensgrens van 1½ keer modaal (250% van het bruto minimumloon) als grens wordt gesteld waarboven de gemeente de kosten van ondersteuning en voorzieningen in ieder geval volledig voor rekening van de Nugger laat. In de nader vast te stellen beleidsregels, kan voor Nuggers met een lager inkomen bijvoorbeeld een 'glijdende' of 'trapsgewijze' subsidiesystematiek worden gehanteerd.

Artikel 9, 11 en 12. Loonkostensubsidies en activeringspremies

Voor het verstrekken van subsidies en van premies is een wettelijke basis in een verordening vereist. Vandaar dat er naast het algemene artikel over voorzieningen drie artikelen zijn opgenomen die deze basis bieden. Daarin is, in lijn met het procedurele karakter van deze verordening, alleen het minimale geregeld. Ten aanzien van de subsidieverlening is het verstandig een relatie te leggen met een algemene subsidieverordening die in elke gemeente aanwezig is.

Artikel 10. Inkomstenvrijlating

Een bijstandsgerechtigde komt in aanmerking voor vrijlating van inkomsten uit arbeid gedurende ten hoogste zes aaneengesloten maanden tot 25 procent van deze inkomsten, met een maximum van € 181,00 per maand, voor zover hij algemene bijstand ontvangt en dit naar het oordeel van het college bijdraagt aan zijn arbeidsinschakeling. (bedrag geldt per 1 januari 2008); (artikel 31 lid 2 onder o WWB).

Doel van de inkomstenvrijlating is om mensen met een uitkering te stimuleren een gehele of gedeeltelijke baan te accepteren.

In de wet zijn reeds 2 situaties omschreven waarbij inkomstenvrijlating van toepassing is:

- Ten behoeve van ouders met de zorg voor kinderen onder de 5 jaar worden 2 heffingskortingen vrijgelaten;
- Onkostenvergoedingen in verband met vrijwilligerswerk worden niet in mindering gebracht op de uitkering.

Bezien vanuit de wetgeving en toelichting daarop, gelden voor de inkomstenvrijlating ingevolge de WWB tenminste de volgende condities:

De inkomstenvrijlating:

- moet vooral gezien worden als een instrument om bijstandsgerechtigden aan het werk te krijgen;
- geldt alleen voor cliënten met een bijstandsuitkering die gedurende een jaar een volledige ongekorte WWB uitkering ontvangen die parttime aan het werk gaan na dit jaar en daarmee (nog) niet volledig uit de uitkering komen; De reden om te kiezen voordat de cliënt eerst een jaar een WWB uitkering dient te ontvangen heeft een tweetal redenen.
 1. Voor de personen die bij aanvang van een WWB uitkering al parttime inkomsten genieten dient de WWB uitkering als aanvulling op dit inkomen gezien te worden. Gelet op het vorenstaande hoeft er in deze gevallen geen (extra) stimulans gegeven te worden.
 2. De inkomstenvrijlating geldt alleen voor die cliënten die eerst na een periode van een jaar parttime inkomsten uit arbeid genieten. De reden om te kiezen voor dit jaar heeft te maken de afstand tot de arbeidsmarkt. De cliënten die binnen een periode van een jaar parttime inkomsten verwerven, daarvan kan gesteld worden dat de afstand tot de arbeidsmarkt van dien aard is dat een stimulans niet noodzakelijk is.
- geldt gedurende ten hoogste zes (aaneengesloten) maanden;
- kan in principe slechts eenmaal worden toegepast;
- wordt niet tot de middelen gerekend.

Artikel 11. Uitstroompremies

Hoewel voor volledige uitstroom geldt dat dit kan worden gezien als een normaal gevolg van de arbeidsplicht voor iedereen, is er een aantal overwegingen om hiervoor de mogelijkheid van een subsidie/premie in te stellen:

- Volledige uitstroom is het ultieme doel voor gemeente en cliënt; deze premie dient gezien te worden als een (extra) stimulering voor het aanvaarden van arbeid.

Daarom wordt in de verordening een subsidie/premie voor volledige uitstroom mogelijk gemaakt. Een ieder die volledig uit de bijstand stroomt door het vinden van regulier werk komt in aanmerking voor een uitstroompremie na 9 maanden volledige uitstroom gerekend vanaf de datum van beëindiging van de bijstand. De gemeente heeft gekozen van een periode van 9 maanden. Zo wordt niet alleen gestimuleerd dat betrokkene regulier werk aanvaardt, maar ook dat hij regulier werk behoudt. Dit kan zijn de eerste baan, maar ook kan betrokkene vanuit een baan een andere baan accepteren, zonder daarbij weer een beroep te doen op de bijstand. Op deze manier wordt zelfredzaamheid en duurzame uitstroom bevordert. Bovendien is 9 maanden ook het moment dat, wanneer er sprake is van beëindiging van het dienstverband, er recht kan worden gedaan op een werkloosheidsuitkering waardoor er niet direct teruggevallen wordt op een bijstandsuitkering.

Aangegeven wordt dat de aanvraag om een uitstroompremie binnen 1 jaar na volledige beëindiging van de uitkering aangevraagd dient te worden. De termijn van 1 jaar dient gerekend te worden aan de hand van de datum van de beëindigingbeschikking.

Voorbeeld de uitkering wordt beëindigd per 1 februari ivm aanvaarding van arbeid. De beëindigingbeschikking is van 14 maart. De cliënt heeft dan tot 14 maart van het volgende jaar de tijd om de uitstroompremie aan te vragen.

Artikel 12. Activeringspremie

Bijstandsgerechtigden kunnen WSW-geïndiceerd zijn. In dit geval is door een onafhankelijke instantie (CWI) geoordeeld dat betrokkene niet (direct) voor reguliere arbeid in aanmerking komt, maar is aangewezen op werken binnen een beschermde omgeving, nl de Wet Sociale Werkvoorziening. De WSW is voor betrokkene een vrijwillige voorzieningen, waarbij betrokkene in dienst treedt bij Sallcon GR en hij inkomsten ontvangt.

Indien betrokkene (vanwege zijn beperkingen) slechts in deeltijd kan werken, verdient hij onvoldoende om uit bijstand te geraken. In dat geval liggen zijn inkomsten uit arbeid onder het voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm. Doet deze situatie zich voort dan vult de gemeente zijn inkomsten uit dienstbetrekking aan tot de voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm. Concreet betekent dit dat het besteedbaar inkomen van betrokkene gelijk blijft.

Op grond van de CAO WSW ontvangen WSW-medewerkers een eindejaarsuitkering. Ook deze eindejaarsuitkering moet de gemeente korten als inkomsten, aangezien de vrijlatingsbepalingen uit de WWB hier niet in voorzien. Dit betekent derhalve dat betrokkene die wel (parttime) werkt en van wie is vastgesteld dat plaatsing op de reguliere arbeidsmarkt zeer ver weg is geen mogelijkheden heeft om extra inkomsten te verwerven. Betrokkene komt ook niet in aanmerking voor de uitstroompremie uit artikel 11. Bovendien heeft betrokkene vanwege inkomsten uit arbeid ook geen recht op een langdurigheidstoelage.

Dit vinden wij niet wenselijk. Met dit artikel wordt bewerkstelligd dat betrokkene zijn eindejaarsuitkering kan behouden. Juridisch is dit als volgt vormgegeven: de eindejaarsuitkering wordt gekort op de WWB-uitkering en vervolgens ontvangt betrokkene een activeringspremie gelijk aan de eindejaarsuitkering.

Betrokkene ontvangt zodoende bovenop zijn bijstandsuitkering een keer per jaar een bedrag gelijk aan de eindejaarsuitkering.

Hoofdstuk 4 - Slotbepalingen

Het college kan ingevolge deze verordening om verschillende redenen en met verschillende doelen nadere regels stellen. De kaders waarbinnen het college die regels stelt, worden gevormd door deze verordening en het daarop gebaseerde re-integratiebeleidsplan.